

עמ"י 47101/03/15 - אדווארד יצחקבייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 מרץ 2015

עמ"י 47101-03-15 יצחקבייב(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

אדווארד יצחקבייב (עציר)

מדינת ישראל

העורר
נגד
המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד יעקב שקלאר

ב"כ המשיבה עו"ד שרית כץ עמרני ורס"ר שי פלס

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון במסגרתה נעצר העורר למשך 15 ימים נוספים, וזאת בחלוף 45 ימים מיום מעצרו ולאור אישור היועמ"ש להגשת בקשה כאמור.

2. ב"כ העורר ציין בטיעוניו באשר לכשרות האישור בשים לב לכך שלא ניתן על ידי היועמ"ש עצמו. בנוסף טען באשר להיעדר חשש לשיבוש הליכי החקירה מצדו של העורר אשר התייצב לחקירה מלווה בבא כוחו בחלוף 40 ימים, ואף באשר לגרסת העורר כי נקט בפעולות המהוות הגנה עצמית. בנוסף טען ב"כ העורר באשר למשך התקופה בה עצור העורר מבלי שנחקר ותוך היותו מצוי בתנאים קשים של עצור ימים ועתר לבית המשפט לקבל את הערר ולהורות על שחרורו של העורר לחילופין לקצוב ימי מעצר פחותים ולחילופי חילופין לאפשר לעורר לקיים שיחות טלפון עם בני משפחתו בפיקוח.

3. ב"כ המשיבה השיבה לכלל טענות ב"כ העורר וציינה כי לא נפל כל פגם בהחלטת בימ"ש קמא, וכי בנסיבותיו החריגות של תיק זה, דין הערר להידחות.
4. לעורר מיוחס חשד לביצוע עבירת רצח וכן ניסיון לרצח ובנוסף שיבוש מהלכי משפט והעלמת ראיות, וזאת בנוסף לעבירות נוספות הקשורות לנהיגה בשכרות.
5. עיון בתיק החקירה העלה כי קם חשד סביר למיוחס למשיב, כפי שציינו גם שופטי בימ"ש קמא.
6. המדובר בעורר אשר ההחלטה נשוא הערר התקבלה לאחר שהונח בפני בית משפט קמא אישור נוסף שהתקבל על ידי המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, להגשת בקשה להארכת המעצר ב-15 ימים נוספים ולאור טיעוני ב"כ המשיבה בהקשר לסמכותו של היועמ"ש להאצלת סמכויותיו כמפורט בסעיף 242 א' לחסד"פ המדובר לכאורה באישור שהוגש בסמכות.
7. כפי שציין בימ"ש קמא אכן המדובר בבקשה חריגה, ואולם לאחר שהוצגו בפני מסמכים המתייחסים לפעולת החקירה המבוקשת, והגם שמדובר בפעולת חקירה יחידה, ראיתי עין בעין עם בימ"ש קמא באשר לחיוניות הפעולה ואף באשר לפעולות שנקטה המשיבה במאמץ לקדם את החקירה באותו עניין, לרבות המסמך שסומן על ידי בימ"ש קמא במ/3 ובנסיבות חריגות אלה ובשים לב למהות החקירה ומהות החשד המיוחס לעורר, לא מצאתי כי טעה בימ"ש קמא בעת שנעתר למלוא ימי המעצר המבוקשים.
8. באשר לשיחות הטלפון המבוקשות, לאחר שנתתי דעתי לסך כל טיעוני הצדדים ולחומר החקירה שהוצג בפני, המקום בין היתר חשש לשיבוש, ולאור הנימוקים הנוספים שצינו על ידי בימ"ש קמא, לא מצאתי כי יש לנקוט בעניינו של העורר במהלך החריג לשלב בו מצויה החקירה, וזאת מבלי להקל ראש במספר ימי מעצרו או בתנאי המעצר.
9. לאור סך כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת